

2. neděle adventní rok C (2024)

1. čtení - Bar 5,1-9

Bůh ukáže tvůj jas.

Čtení z knihy proroka Barucha.

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a postav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha "Pokoj spravedlnosti" a "Vznešenost bázně Boží". Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své syny, kteří se shromáždili na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšli z tebe pěšky, vedeni od nepřátel, ale Hospodin je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael kráčel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele, jenž se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho vyprýští.

Mezizpěv - Žl 126,1-2ab.2cd-3.4-5.6

Odp. Hospodin s námi udělal velkou věc, naplnila nás radost.

Když Hospodin přiváděl siónské zajatce,
byli jsme jako ve snách.
Tehdy byla naše ústa plná smíchu
a náš jazyk plný jásotu.

Tehdy se říkalo mezi pohany:
"Velkou věc s nimi udělal Hospodin!"
Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin,
naplnila nás radost.

Hospodine, změň náš osud,
jako se mění údolí jihu země.
Kdo sejí v slzách,
žnout budou s jásotem.

Vycházejí s pláčem,
když nesou semeno k setí:
přijdou však s jásotem
a přinesou své snopy.

2. čtení - Flp 1,4-6.8-11

Abyste čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Filipanům.

(Bratři!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás (toto) dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Zpěv před evangeliem - Lk 3,4.6

Aleluja. Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každý člověk uzří Boží slávu. Aleluja.

Evangelium - Lk 3,1-6

Každý člověk uzří Boží spásu

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes úředním knížetem v Galileji, jeho bratr Filip úředním knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš úředním knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řečí proroka Izaiáše: "Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu."

Homilie

Drazí bratří a sestry!

Mnozí křesťané si myslí, že sice spása přišla již na tento svět, že Ježíš za nás umřel na kříži a že to stačí. Že už vše bylo vykonáno a my už nemusíme dělat nic. Jenže i ta Ježíšova výkupná oběť mnoho stála, je psáno, že Ježíš prolil i poslední kapku krve za to, aby každý z nás mohl žít. A my to často bereme tak, že se to už stalo a nemusíme mít na tom již žádný podíl.

A zrovna tak prožíváme i ty vánoční svátky, hlavně aby bylo všeho dost. Hlavně aby bylo pod stromečkem mnoho dárků, a vůbec nám nedochází, že i ty dary nejsou zdarma dané. Nechápeme vánoce, protože co slavíme o vánočních svátcích? Že Bůh se stal obyčejným člověkem, aby každého z nás zachránil, pokud o to budeme stát. Pokud se staneme jeho spolupracovníky a to něco stojí. Takže nic není zdarma a blázen není ten, který toto říká i svým dětem, že vánoce slavíme proto, že Bůh se stal člověkem a to je největší dar, který jsme dostali a pokud máme nějaké vánoční dary, tak je to právě proto, že si tuto událost připomínáme a obdarováváme se navzájem právě proto, že když jsme dostali tak velký dar, tak chceme aspoň těm nejbližším něco darovat. Ale blázen je ten, který říká, že ty dárky nám přinesl Ježíšek a to nejlépe komínem, protože je jedno lidové rčení, které platí v každé době, co člověka nic nestojí, tak většinou za nic nestojí.

A víte co je nejhorší, že takto mnoho lidí přistupuje i ke své vlastní spáse. Tak Pane, já vím, že bych měl, ale musí ti stačit, že aspoň párkrát do toho kostela zajdu. Musí ti stačit, že aspoň před těmi vánoci tu zpověď nějak odbudu, no a když je mě nejhůř, tak se třeba něco i pomodlím, ale běda Ti Bože, jestli mě hned nevyslyšíš. Ano, tak jsme se naučili přistupovat k náboženské otázce a pak se pro nás i ty vánoce staly kýčem, kdy stále přemýšlím, že pro toho a toho nic nemám a zapomínám, že člověka dělá to čím je, jaké má vztahy a to jak k Bohu, tak k lidem.

Že zapomíná, proč byl vlastně stvořen, aby se i jeho rukama naplnil plán spásy. A právě o tom je to dnešní evangelium, protože Jan

nejenom zaslechl, ale zároveň reagoval. Odchází na poušť, kde chce být se svým Pánem a zároveň říká: připravte cestu Pánu. A to slovo připravte, říká každému z nás mě i tobě.

Každý z nás se má stát Božím spolupracovníkem, a jestli si někdo myslí, že jeho minimalistické náboženství je pro někoho dobré, tak je vedle, jak ta jedle. Ano Pán nás k tomu nebude nutit, abychom mu urovnávali stezku, protože vždy respektuje naše svobodné rozhodnutí, ale pak se podobáme tomu, který od svého Pána dostal hřivnu a tu pečlivě zakopal a ještě se chlubí tím, jak byl prozíravý. Jenže pokud si vzpomeneme na to, jak to pokračuje v tom evangeliu, tak tam je potom řečeno: služebníku špatný a líný, pryč ode mě.

Ano ta dnešní neděle nemá být pouze o tom, že si řekneme, jó Jan Křtitel to byl borec, ale že se i my snažíme zachytit ten Boží hlas právě proto, abychom dělali to, co dělal Jan, a to připravovali cestu Pánu. Ano každý podle svých sil a schopností, které od Pána dostal, ale ne abychom podléhali dojmu, že spása již přišla na tento svět a já protože nežiju tak úplně nejhůř, tak musím být spasen.

Takto totiž Bůh nejedná a blázen je ten, který si myslí, že tomu tak je. Takový se totiž podobá tomu, kterému je už vlastně jedno, že vtělené Boží Slovo se stalo člověkem, ale že je všude hodně dárků. Kéž bychom právě v těchto dnech nepodléhali tomu, že všechno je a nejlépe zadarmo, ale že bychom chtěli především budovat vztah k Bohu a tím následně i vztah k sobě navzájem a tak nejlépe připravovali cestu Pánu, o které mluví Jan v dnešním evangeliu. Amen.